

Μέσα στο Αίμα του Χριστού!

Η κάθε μερίδα που πέφτει στο Άγιο Ποτήριο μέσα, είναι και μια ψυχούλα, η οποία πρώτα μνημονεύεται στην Ιερά Προσκομιδή και εν συνεχεία στην Αγία Τράπεζα. Και όταν ο διάκονος τακτοποιεί τα Άγια, ρίχνει το Άγιο Σώμα μέσα στο Άγιο Ποτήριο και μετά τακτοποιεί τις μερίδες που έχουν πέσει μέσα λέγοντας:” Αποπλυνον Κύριε, τα

αμαρτήματα των ενθαδε μνημονευθεντων δούλων Σου τω Αίματι Σου τω Αγίω “Δηλαδή καθάρισε τελείως τα αμαρτήματα αυτών των ψυχών, που έχουν μνημονευθεί εδώ δια των ιερών μερίδων, που ο ιερέας έβαλε μέσα στο Άγιο Ποτήριο. Αυτή λοιπόν η ψυχή, που πέφτει μέσα στο Άγιο Ποτήριο, μέσα στο Αίμα του Χριστού, πλένεται από τις αμαρτίες της.

Κι όταν η εκκλησία στην Θεία Λειτουργία μνημονεύει και εύχεται ακόμη και για την Παναγία και τους Αγίους και τους βγάζουμε μερίδα, αυτό σημαίνει ότι η Παναγία και οι Άγιοι έχουν ανάγκη από μνημόνευση; Όχι. Απλώς οι μερίδες που βγαίνουν και μπαίνουν μέσα στο Αίμα του Χριστού, μέσα στο Άγιο Ποτήριο, εις τιμήν και μνήμην της Υπερευλογημένης, ενδόξου, αιπιπαρθενου Μαρίας, εις τιμήν και δόξαν του Τιμίου Προδρόμου, των Αγίων Ιεραρχών, των Αγίων της ημέρας και όλων των Αγίων, βγαίνουν, για να λάβουν όλοι αυτοί οι Άγιοι ακόμη περισσότερο από τον άπειρο πλούτο του Θεού, δια της μεσιτείας της Εκκλησίας.

Κι αν στον Άγιο προστίθεται Δόξα και έρχεται πλησιέστερα προς τον Θεό κι αισθάνεται εναργέστερα και δυνατότερα την παρουσία Του, πόσο μεγάλη βοήθεια έρχεται στον αμαρτωλό, όταν μνημονεύεται, και βγαίνει μερίδα στο όνομα του κι όταν δέχεται την συγχώρηση και την ανακούφιση!

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθεϊτου

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

●ΚΥΡΙΑΚΗ: Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

5.00 μ.μ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

●ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΕΜΠΤΗ 5.00 μ.μ:
ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.

●ΤΕΤΑΡΤΗ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7.00 π.μ:
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

●ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7.30 μ.μ: ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

●ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 7.00 π.μ:
ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟ, ΟΡΘΟΣ, ΩΡΕΣ, ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Α Γ Ρ Υ Π Ν Ι Α

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΝ
**ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΑ**

ΚΑΘΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ
1^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 2023
8.00 μ.μ-12.30 ν.

ΣΤΟΝ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Επικοινωνία

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΚΑ' • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 177

Ένα μικρό πρόσφορο που άχνιζε...

Κάποια μέρα που ο Άγιος Νικόλαος ο Πλάνας βρισκόταν σ' ένα από τα αγαπημένα του ξωκκλήσια για να λειτουργήσει, παρατήρησε πως δεν υπήρχε κανένα πρόσφορο. Δεν τaráχτηκε. Προτίμησε να περιμένει με τη βεβαιότητα ότι σύντομα κάποιο πρόσφορο θα βρισκόταν. Άλλωστε τόσα χρόνια, όσες φορές είχε συμβεί να μην έχει πρόσφορο, πάντα την κατάλληλη στιγμή, κάποιος θα έφερνε, ή αν έπρεπε κάποιος από το εκκλησίασμα πήγαινε σε κοντινό φούρνο και αγόραζε ένα. Εκείνη τη μέρα όμως τα πράγματα δυσκόλευαν....Η ώρα περνούσε και κανένας δεν έφερνε πρόσφορο.

Έψαξε καλά στα ράφια του ιερού μήπως και υπήρχε κάποιο από προηγούμενη φορά, μα δε βρήκε τίποτα. Τότε έκανε νόημα σε δύο πνευματικά του παιδιά να πλησιάσουν στο ιερό και τους ζήτησε να πάνε γρήγορα στο φούρνο και να ζητήσουν πρόσφορο κι αν δεν έβρισκαν να ζητούσαν από κάποιες ενορίτισσες που πάντα φρόντιζαν και είχαν. Έφυγαν τρέχοντας από το εκκλησάκι οι δύο, μα μάταιος ο κόπος τους. Λίγη ώρα αργότερα γύρισαν με άδεια χέρια πίσω και ανακοίνωσαν στον Άγιο πως, παρά την προσπάθεια τους, κανένας δε βρέθηκε να τους εξυπηρετήσει. Ο Άγιος ευχαρίστησε τα πνευματικά του παιδιά για τον κόπο τους και έμεινε μόνος του στο ιερό. Στενοχωρήθηκε πολύ και τα ασκητικά του μάτια γέμισαν δάκρυα. Η ώρα είχε περάσει. Ο Όρθρος έφτανε στο τέλος και ο ευλογημένος ιερέας δεν θα μπορούσε να προχωρήσει στη Θεία Λειτουργία.

Τόσα χρόνια, καθημερινά λειτουργούσε, μα εκείνη τη μέρα με θλίψη θα έπρεπε να διακόψει αυτή την ευλογημένη σειρά. Με ασταμάτητα δάκρυα κοιτούσε την εικόνα του Εσταυρωμένου και με δυνατή προσευχή παρακαλούσε τον Κύριο να μη του στερήσει τη Θεία Λειτουργία. Ξαφνικά βλέπει πάνω στην Αγία Τράπεζα ένα μικρό πρόσφορο που άχνιζε. Ήταν ολόφρεσκο και τοποθετημένο στη μέση. Μόλις το είδε ο Άγιος έκανε το σταυρό του και ύψωσε τη δακρυσμένη ματιά του προς τον ουρανό ευχαριστώντας το Θεό.

Το θαύμα είχε γίνει. Κάποιος άγγελος σταλμένος από το Χριστό είχε τοποθετήσει το μικρό πρόσφορο στην Αγία Τράπεζα. Ο Άγιος σκέφτηκε πως ένα τέτοιο θαυμαστό γεγονός δεν έπρεπε να μείνει κρυφό. Κρατώντας λοιπόν το θεόσταλτο δώρο βγήκε μπροστά στην Ωραία Πύλη του Ιερού και διακόπτοντας τους ψάλτες έδειξε το πρόσφορο προς το εκκλησίασμα και είπε συγκινημένος: "Κοιτάξτε παιδιά μου τι σημείο μας έκανε ο Θεός".

● κόσμος σάσισε. Χωρίς πολλά λόγια ο Άγιος εξήγησε τι είχε προηγηθεί και αμέσως προχώρησε πάλι μέσα στο ιερό και σαν να είχε συμβεί κάτι απλό και συνηθισμένο συνέχισε την ακολουθία.

Παίρνουμε ή όχι στα σοβαρά τη πίστη μας;

Απ' όλους τους λειτουργικούς κανόνες που αναφέρονται στη Μεγάλη Σαρακοστή ένας είναι που έχει αποφασιστική σημασία για τη κατανόησή της, παράδοξο αλλά είναι το κλειδί. Πρόκειται για τον κανόνα που απαγορεύει τη τέλεση της Θείας Λειτουργίας στη διάρκεια της Μ. Σαρακοστής (εκτός Σαββάτου και Κυριακής), με μόνη εξαίρεση τη γιορτή του Ευαγγελισμού αν πέσει από Δευτέρα έως Παρασκευή. Όμως αυτές τις μέρες ορίζεται να τελείται μια ειδική ακολουθία που ονομάζεται Λειτουργία των «Προηγιασμένων Δώρων».

Δεν τελείται η Θεία Ευχαριστία στις μέρες της νηστείας γιατί η τέλεσή της είναι πανηγυρική, είναι μια διαρκής κίνηση χαράς. Η Θεία Ευχαριστία σαν μυστήριο και πανηγυρισμός της Βασιλείας, σαν γιορτή της Εκκλησίας, δε συμβιβάζεται με τη νηστεία και δεν τελείται στη διάρκεια της Μ. Σαρακοστής. Τελείται όμως η «Προηγιασμένη», τα Τίμια Δώρα δηλαδή, έχουν καθαγιασθεί στη Θεία Λειτουργία της Προηγούμενης Κυριακής και φυλάγονται στην Αγία Τράπεζα για να προσφερθούν τις καθημερινές, σαν χάρη και δύναμη της

Βασιλείας του Θεού που ενεργεί στον κόσμο, σαν προμηθευτής της «ουσιαστικής τροφής» μας και των όπλων για τον πνευματικό αγώνα μας. Βρίσκεται στην καρδιά της νηστείας, είναι σ' αλήθεια το μάννα εξ ουρανού που μας διατρεί ζωντανούς στο ταξίδι μας μέσα στην έρημο της Μεγάλης Σαρακοστής. Ανάμεσα στους ύμνους της Μ. Σαρακοστής μια σύντομη προσευχή λέγεται δύο φορές στο τέλος κάθε ακολουθίας από Δευτέρα έως Παρασκευή, (τα Σαββατοκύριακα δεν έχουν το τυπικό της Σαρακοστής). Αποδίδεται σ' ένα από τους μεγάλους δασκάλους της πνευματικής ζωής, τον Άγιο Εφραίμ το Σύρο.

Να το κείμενο (σε μετάφραση): Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας φιλαρχίας, και αργολογίας μη μου δώσεις. Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης, χάρισέ μου στο δούλο σου. *Ναι Κύριε Βασιλεύ, δώρησαι να βλέπω τα πταισμάτά μου και να μη κατακρίνω τον αδελφό μου, γιατί είσαι ευλογημένος σ' όλους του αιώνες. Αμήν.* Κατέχει μια τόσο σημαντική θέση στην όλη λατρεία της Μ. Σαρακοστής, αυτή η προσευχή του Αγίου Εφραίμ, γιατί απαρτιθμεί μ' ένα μοναδικό τρόπο, όλα τα αρνητικά και τα θετικά στοιχεία της μετανοίας. Κανένας δεν μπορεί να παρακολουθήσει ολόκληρο το λατρευτικό κύκλο της Μ. Σαρακοστής. Ο καθένας όμως μπορεί να παρακολουθήσει μερικές έστω ακολουθίες. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για κείνους που στη διάρκεια της Μ. Σαρακοστής δεν αυξάνουν το χρόνο για παρακολούθηση και συμμετοχή στη Θεία Λατρεία. Εδώ και πάλι οι προσωπικές συνθήκες οι ατομικές δυνατότητες και αδυναμίες μπορεί να ποικίλουν και να οδηγούν σε διάφορες αποφάσεις. Μπορούμε να προτείνουμε το κατώτατο όριο παρακολούθησης όχι με σκοπό την πνευματικά καταστρεπτική αίσθηση ότι έχουμε εκπληρώσει μια υποχρέωσή μας, αλλά να πάρουμε τουλάχιστον τα στοιχειώδη από το λειτουργικό πνεύμα της Σαρακοστής. Πρώτα πρώτα θα πρέπει να παρακολουθήσουμε τον Εσπερινό της Κυριακής της Συγγνώμης.

Τίποτα περισσότερο από την ακολουθία αυτή δεν φανερώνει το νόημα της Μ. Σαρακοστής, σαν κρίση μετανοίας, συμφιλίωσης, σαν ένα ξεκίνημα όλων μαζί για το κοινό ταξίδι. Η επόμενη προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην πρώτη εβδομάδα των Νηστειών. Ειδική προσπάθεια πρέπει να γίνει για τη παρακολούθηση τουλάχιστον μια φορά του Μεγάλου Κανόνα του Αγίου Ανδρέα. Κατόπιν, στην όλη διάρκεια της Μ. Σαρακοστής είναι επιτακτική ανάγκη να δώσουμε ένα τουλάχιστον απόγευμα για να παρακολουθήσουμε τη Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων. Καμιά αναφορά στις συνθήκες της ζωής, στην έλλειψη χρόνου κλπ., δεν γίνεται δεκτή σ' αυτό το σημείο. Όλα εξαρτώνται από τα αν παίρνουμε ή όχι στα σοβαρά τη πίστη μας. Αν όμως στερηθούμε και αυτές τις ελάχιστες φορές, τότε στερούμε στον εαυτό μας μια αναντικατάστατη πνευματική έμπνευση και βοήθεια.

π.Αλέξανδρος Σμέμαν